

ZÁKON EVOLUCE

JAN HLÁVKA

Vážení občané konfederace Gaia! Vítejte u nedělního válečného zpravodajství s majorem Alexandrou Gordonovou a jejím zvláštním hostem. Dnes, k naší nezměrné radosti, přijal pozvání host vůbec nejvzácnější – sám protektor konfederace lord Xaverius Hawk, nejvyšší velitel naší armády. Nepochybuji, že si tuto příležitost nenecháte ujít, proto sledujte náš kanál!

Lorde protektore, je mi velkou ctí, že vás mohu uvítat v našem studiu.

„Potěšení je na mé straně, majore Gordonová. Sleduji váš pořad a oceňuji vaše úsilí při poskytování objektivních informací našim občanům. Jsem rád, že jsem si konečně našel čas vás osobně poznat.“

Děkuji, pane! Já... nevím, co říct, pojďme raději k obvyklému souhrnu uplynulého týdne. Co považujete za největší úspěch?

„Beze sporu je to snížení ztrát při útoku pteroreptilů o dvacet procent. Bohužel se ukázalo, že jsou velmi učenliví a rychle se přizpůsobují. Ale naši vědci již vyvinuli nový typ naváděných střel, které budou v krátké době nasazeny do akce, což může znamenat obrat ve vzdušné části války.“

A pozemní operace?

„Situace se vyvíjí mimořádně příznivě. Od reptiloidů byly zcela vyčištěny oblasti někdejšího Vlámska i část Francie se ztrátou pouhých asi deseti tisíc vojáků. A území Řecka, které nepřítel překvapil náhlým útokem minulý týden, bylo nejen získáno zpět, ale dokonce se na něm podařilo zachránit přes deset procent původních obyvatel, mnohem víc než čekali i největší optimisté. Morálka našich jednotek je vysoká, očekáváme další vítězství po celé délce evropské fronty.“

S těmito příznivými zprávami jsou také spojeny změny v civilním sektoru, které už jistě zaznamenali všichni naši občané, například zvýšení přídělu masa na osobu. Dají se očekávat i další zlepšení?

„Jistě. Například se nám podařilo zvýšit produkci mléka, které dostávají děti ve školách, jejich zdraví je pro mne stejně důležité jako úspěchy v boji. A pokud se podaří získat zpět další území dosud ovládaná reptiloidy, nepochybně se to dále příznivě odrazí i na životních podmínkách civilních obyvatel.“

Podle nepotvrzených zpráv z generálního štábu se díky posledním úspěchům dokonce uvažovalo o zvýšení věkové hranice odvodu do armády na osmnáct let nebo dokonce zavedení nepovinné branné povinnosti. Je to pravda?

„Ano, takový návrh padl. A ze strategického hlediska by to dnes bylo proveditelné. Stačí se rozhlédnout a je jasné, jak se situace změnila od doby před deseti lety, kdy reptiloidé ovládali devadesát pět procent Gaii a lidský druh stál na pokraji vymření. Ovšem odpor většiny obyvatel a obtíže, které by to vyvolalo, by byly... enormní.“

A co tedy změny v ryze administrativní rovině? Například zrušení globálního stanného práva a návrat k principu demokratického výběru vlády pomocí voleb?

„I o tom uvažujeme. Bylo by úlevou shodit část břemene, které na nás spočívá, na bedra volených zástupců lidu, jenže občané nezapomínají. Stále dobře pamatují, jak žalostně demokratický systém zklamal, když před lety nejen umožnil nezodpovědně prováděný vý-

zkum technologie interrealitního přenosu, který k nám přivlekl reptiloidy, ale následně ani nebyl schopen efektivně čelit jejich invazi. Vojenská vláda přinesla Gaie záchranu a stabilitu, které se občané nechtějí vzdát. Obávám se, že zavádět tak v současnosti nějaké demokratické reformy by bylo poněkud... nedemokratické.“

Rozumím. Vraťme se k situaci na frontě. V posledních měsících vzbudil značný ohlas program vojenských posilujících implantátů, které byly nedávno poprvé nasazeny v polních podmínkách – minulý týden to ostatně bylo i tématem našeho pořadu. Je už známo, nakolik se osvědčily?

„Osvědčily se výborně, fatální autoimunitní reakce se projevily u pouhého ani ne jednoho procenta implantovaných.“

A z taktického hlediska? Nakolik implantáty zvýšily šance na přežití vojáků a jejich bojové schopnosti?

„Podle laboratorních testů vzrostly bojové dovednosti jednotlivce průměrně o dvě třetiny. A co se týče zkušeností z praxe... máme hlášení, podle kterých vojáci vybaveni implantáty úspěšně svedli osobní souboj s dospělým reptiloidem pouze za použití ručních zbraní. Musím dodávat něco dalšího?“

To... opravdu nemusíte, lorde. Úžasné. Už se nemohu dočkat, až mediální divize naší armády dodá záběry nějakého podobného duelu, abychom je mohli ukázat našim divákům.

„To zcela chápu, majore. Budeme mít ovšem potíže s uspokojením poptávky. Technologie implantátů je velmi náročná a do programu zdokonalených vojáků se teď hlásí takové množství mužů i žen, že prostě nejsme schopni všem vyhovět.“

Tomuto zájmu se vůbec nedivím. I já po skončení našeho rozhovoru požádám o zařazení do programu, ráda bych našim divákům poskytla také osobní zkušenosti. Mimochodem, pokud to není příliš trefná otázka, vy sám o nějakém posílení neuvažujete?

„Mé... modifikace jsou již dostatečné. Navíc se nezúčastňuji bojových akcí a vojáci v poli mají samozřejmě přednost. Ovšem vzhledem k vaší záslužné práci mi bude potěšením vám nabídnout přední místo v pořadníku, majore Gordonová.“

Děkuji, lorde protektore, jsem opravdu poctěna. Náš pořad se bohužel chýlí ke konci, avšak před reklamní přestávkou a pravidelnou minutou ticha za naše padlé, kterou dnes sponzoruje korporace BiMetal, dovolíte mi jednu osobnější otázku na závěr?

„Prosím, majore.“

Je tomu už přes deset let, co jste přišel na náš svět, tehdy prakticky zdecimovaný reptiloidy, a poskytl nám nezištně svou pomoc. Prakticky se zdá říct, že jste Gaiu zachránil před zkázou a nás všechny před jistou smrtí, aniž byste za to požadoval cokoli na oplátku, třebaže vás to stálo mnoho úsilí, prostředků i těžkostí. Mnoho našich občanů se dodnes ptá – proč jste to vlastně udělal?

„Majore, ačkoliv nás oba situace donutila chopit se zbraní, podstatou jsem vlastně humanista. Nikdy neváhám s pomocí dobrým lidem, kteří ji potřebují – a vy jste ji potřebovali. To je vše. Mluvit o nějaké odměně by bylo cynické. Odměnou je mi pohled na váš svět, který vzkvétá a prosperuje a na vaše spokojené občany. Nic víc v tom vážně není.“

Rozumím, lorde protektore. Jistě mluvím za všechny obyvatele našeho světa, když řeknu, že děkujeme osudu za to, že jsme vás poznali. Jsem si vědoma, že váš čas je drahý a náš pořad se bohužel chýlí ke konci. Děkujeme, že jste nás poctil svou návštěvou a přeje vám mnoho štěstí a úspěchů ve vaší nelehké práci.

„Děkuji, majore. Ale jak už jsem řekl, potěšení je na mé straně.“

„Stop!“

„Kam teď, pane?“

„Zpátky na základnu. Mám téhle komedie dost, hlášení mi dáte cestou.“

„Ano, můj pane!“

„Takže? Jak pokračuje evoluce reptiloidů?“

„Výborně, můj pane. Generace číslo 747 má už dokonale vyvinuté sociální chování. Spolupracují, dělí se o potravu, dokonce začínají užívat pokročilou taktiku jako léčky nebo obchvaty. Jsou už dokonale připraveni postoupit na další úroveň, čelit vojákům vybaveným implantáty první generace.“

„Znamenitě. A létající druhy?“

„Totéž. Pteroreptilové vykazují stejný stupeň kolektivní spolupráce, navíc se už dokonale přizpůsobili běžným projektilovým dělům a raketám.“

„Dobrá. Příští měsíc začneme zavádět plazmové zbraně a lasery.“

„Ano, pane. Kde provedeme další test?“

„Co střední Čína? Je pořád příliš přelidněná, chtělo by to redukci populace, aspoň snížíme náklady na potravu.“

„Rozumím, můj pane. Aktivujeme orbitální vábničky a připravíme to. Dejme tomu zítra v osm?“

„Raději v šest, ať major Gordonová stihne polední zprávy. Mimochodem, nezapomeňte jí dát opravdu vyzkoušený implantát, nepotřebujeme špatnou reklamu. Co domácí situace, poručíku?“

„Stabilní. Ráno nastala technická závada v továrně, takže došlo ke krátkodobému poklesu hladiny psychofarmak v pitné vodě, ale už jsme ho vyrovnali. Žádný strach, populace si udrží... ehm... bojovnou náladu.“

„Výborně. A ti špehové z Agentury?“

„Všichni tři byli chyceni.“

„Vynikající. Ať je velitelka Nerix podrobí obvyklému výsledku a pak popraví. Hlavy pošlete nevysledovatelným portálem zpátky do Curychu – ale okamžik, tři? Nehovořilo prvotní hlášení o čtyřech?“

„A-ano, můj pane.“

„A ten čtvrtý je kde? Co byl zač?“

„To... nějaký mexičan jménem Vega. Obávám se že... toho se nám nepodařilo zatknout, můj pane.“

„Že se vám ho nepodařilo zatknout, poručíku! Za vnitřní bezpečnost jste přece zodpovídal osobně, mám pravdu?“

„A... ano, můj pane! Ale... nemohl jsem za to, nebyla to má chyba... prosím... ne... áááááá“

„Odklidte někam to tělo!“

„Ano, pane!“

„A připravte evakuační plán. Pokud o nás Vega podal zprávu Agentuře a Military divize sem udeří, budeme muset náš výcvikový program přesunout. Další potenciální realita byla na Delteru, že?“

„Ano, můj pane. Právě tam rozjeli první testy technologie interrealitních přesunů.“

„Výborně. Napojte se na ně a pošlete jim pár zárodků reptiloidů poslední generace, postup jako obvykle. Nebudeme ztrácet čas, svůj svět si musí zasloužit!“

„Jistě, můj pane!“

KONEC